

Lovforslag nr. L 65. Fremsat den 16. april 1998 af undervisningsministeren (Margrethe Vestager)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkeskolen

(Forstærket integration af børn af flygtninge og indvandrere)

§ 1

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 561 af 25. juni 1997 med de ændringer, der følger af § 41 i lov nr. 980 af 17. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 4 a, stk. 1, affattes således:

»Der skal tilbydes tosprogede børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, støtte til fremme af den sproglige udvikling med henblik på tilegnelse af dansk, hvis de efter en sagkyndig vurdering har behov herfor. Tilbudet omfatter aktiviteter, der er egnet til at stimulere børnenes sproglige udvikling.«

2. I § 4 a indsættes som *stk. 3, 4 og 5*:

»*Stk. 3.* For tosprogede børn, der ikke er optaget i en daginstitution, etableres der særlige sprogstimulerings tilbud i 15 timer om ugen. Tilbudet skal gives senest den 1. august i det kalenderår, hvor barnet fylder 4 år.

Stk. 4. For tosprogede børn, der er optaget i en daginstitution, tilbydes der særlig støtte, hvis det skønnes, at børnenes sproglige udvikling ikke i tilstrækkelig grad kan fremmes inden for institutionens egne pædagogiske muligheder. Tilbu-

det gives senest, når barnet fylder 4 år. Omfanget af støtten fastsættes ud fra en konkret vurdering. Støtten gives af de kommunale skolemyndigheder, men kommunalbestyrelsen kan bestemme, at støtten udføres af daginstitutioner på nærmere angivne vilkår.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen orienterer forældrene om tilbudene i henhold til *stk. 3*, om daginstitutionstilbud og om betydningen af, at børnene modtager tilbudene.«

3. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. Aktiviteterne i førskoletilbud efter § 4 a, *stk. 3 og 4*, varetages af pædagoger, der har uddannelse vedrørende tosprogede børn, eller som på anden måde har kvalificeret sig til opgaven. Aktiviteterne kan forestås af lærere med tilsvarende forudsætninger, hvis der ikke findes pædagoger med disse forudsætninger.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. august 1999.

Stk. 2. I folketingsåret 2002-03 fremsætter undervisningsministeren en redegørelse om erfaringerne vedrørende tilbudene i henhold til § 4 a.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Undervisningsministeren fremsatte den 21. januar 1998 forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen (Forstærket integration af børn af flygtninge og indvandrere), nr. L 162, jf. Folketingstidende 1997-98, 1. samling, s. 3137 og 3986-3991. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet, inden der blev udskrevet folketingsvalg.

Lovforslaget blev samtidig med fremsættelsen sendt til høring hos berørte myndigheder og organisationer, og der blev optaget forhandling med de kommunale parter om de økonomiske konsekvenser.

Nærværende lovforslag er en genfremsættelse af ovennævnte lovforslag, idet der dog er gennemført ændringer, der følger af indkomne høringssvar fra de berørte myndigheder og organisationer og under hensyn til reviderede økonomiske beregninger. Der er således på grundlag af Socialministeriets høringssvar indsat en bestemmelse om, at undervisningsministeren efter 3 års forløb afgiver en redegørelse om erfaringerne vedr. tilbudene i medfør af den foreslåede ændrede bestemmelse i folkeskolelovens § 4 a. Under hensyn til bl.a. de reviderede økonomiske beregninger er det endvidere fastsat, at den kommunale forpligtelse til at etablere de nævnte førskoletilbud senest skal gives fra det kalenderår, hvor børnene fylder 4 år og ikke som fastsat i det tidligere lovforslag fra det kalenderår, hvor børnene fylder 3 år. Af hensyn til kommunernes planlægning af det kommende skoleår er ikrafttrædelsestidspunktet nu fastsat til 1. august 1999. Der er endelig gennemført en række ændringer af redaktionel karakter.

Baggrunden for forslaget

Det er en forudsætning for, at børn af indvandrere og flygtninge kan få en skolegang i folkeskolen på linje med andre elever, at børnene allerede ved optagelsen i skolen har de sproglige forudsætninger for at kunne deltage i klassens almindelige undervisning og skolens øvrige aktiviteter. Er dette ikke tilfældet, må eleverne henvises til særlig undervisning i dansk som

andetsprog i modtagelsesklasse eller lignende, således at de først efter op til 2 år kan deltage i klassens almindelige undervisning. Det kan være vanskeligt for de tosprogede elever under det senere skoleforløb at indhente det »efterslæb«, de herved har fået i forhold til øvrige elever.

Ved lov nr. 413 af 22. maj 1996 (Indsats for tosprogede børn m.v.) blev der i folkeskolelovens § 4 a, stk. 1, indsat en bestemmelse, der giver kommunalbestyrelserne adgang til at etablere særlige førskoletilbud for tosprogede børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. august 1997.

Den gældende bestemmelse sigter navnlig på de tosprogede børn, der ikke er optaget i daginstitutioner, men den finder også anvendelse på tosprogede børn i disse institutioner, hvis de har behov for en målrettet støtte til at lære dansk.

Ifølge oplysninger, som var indhentet af Socialministeriet i efteråret 1995, var ca. 60% af de tosprogede børn i alderen 3-5 år optaget i daginstitutioner, mens 40 pct. ikke gik i daginstitutioner.

Undervisningsministeriet har i samarbejde med Socialministeriet i oktober 1997 udsendt en vejledning om de nævnte sprogstimuleringstilbud.

Mange kommuner har i tiden efter 1. august 1996 etableret særlige førskoletilbud for tosprogede børn på grundlag af den nævnte bestemmelse. Antallet af pladser er dog ikke alle steder tilstrækkeligt til at kunne optage alle børn, der har behov herfor. I nogle kommuner har man i stedet gennemført en særlig indsats inden for daginstitutionsområdet med henblik på at fremme de tosprogede børns sproglige udvikling. Det foreløbige indtryk går ud på, at tilbudene i folkeskolerne har haft en positiv effekt på de tosprogede børns kendskab til dansk, men det er en forudsætning, at varighed og omfang er tilstrækkeligt. Der er samtidig fremkommet oplysninger fra nogle kommuner med en stor andel af tosprogede børn om, at ikke alle tosprogede børn, som har gået i daginstitutioner, har et tilstrækkeligt kendskab til dansk ved skolestarten.

I bemærkningerne til det i 1996 fremsatte lovforslag

slag anføres følgende: »Ministeriet vil tage bestemmelsen i § 4 a op til vurdering efter 3 års forløb. Hvis der skønnes at være grundlag herfor, vil der kunne fremsættes forslag til bestemmelser, der forpligter kommunerne til at etablere nærmere beskrevne tilbud om støtte i førskolealderen.«

Når der allerede nu fremsættes forslag om at erstatte den gældende bestemmelse om mulighed for at oprette de nævnte tilbud med en forpligtende bestemmelse, er baggrunden intentionerne om en forstærket integrationspolitik. Ved den foreslåede ændring af § 4 a sikres det, at der gives tilbud om sprogstimulering til alle tosprogede børn i førskolealderen, som har behov herfor, og at omfanget af aktiviteterne bliver tilstrækkeligt. Det fremhæves desuden i forslaget, at forpligtelsen også omfatter børn, der går i daginstitutioner, i det omfang disse børn har behov for særlig støtte.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget om en kommunal forpligtelse på området, indebærer en udvidelse af indsatsen både for børn, der går i daginstitutioner og for børn, der ikke går i daginstitutioner.

Forslaget har derfor økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Efter Undervisningsministeriets vurdering vil omkostningerne af forslaget for kommunerne være (mio. kr. 1998 niveau):

1999	2000	2001	2002	Herefter
12,8	26,6	19,2	7,8	2,1

Ved beregningerne er det lagt til grund, at merudgifterne ved en øget indsats i førskolealderen på længere sigt delvis vil blive modsvaret af, at de tosprogede børn ved skolestart har så meget kendskab til dansk, at de ikke skal henvises til modtagelsesklasser.

De økonomiske konsekvenser af forslaget forhandles med de kommunale parter.

Erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser.

Forslaget har ikke erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten og international ret i øvrigt.

Forslaget indebærer, at der gives indvandrere og flygtninge tilbud om, at deres børn kan deltage i særlige sprogstimulerings tilbud i førskolealderen svarende til at, der i medfør af folkeskolelovens § 4 gives

børn med særlige behov af individuel karakter tilbud om specialpædagogisk bistand.

Forslaget er foreneligt med gældende bestemmelser i EU-retten og internationale konventioner, som Danmark har tilsluttet sig.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at der ikke er tale om undervisning i traditionel forstand, men om målrettede aktiviteter, der er egnede til at fremme tosprogede børns sproglige udvikling, herunder sproglige.

Vurderingen foretages bl.a. på grundlag af oplysninger om barnets situation, herunder sproget i hjemmet. Om nødvendigt må der gennemføres en egentlig undersøgelse af barnets behov. Undersøgelsen kan foretages f.eks. af medarbejdere ved Pædagogisk-psykologisk Rådgivning, som har kendskab til tosprogede børn, eller af en konsulent i undervisning af tosprogede børn. Ud over en vurdering forud for optagelse skal der løbende f.eks. 1 gang årligt foretages en vurdering af børnenes sproglige udvikling.

Når det i forslaget er fastsat, at den kommunale forpligtelse først indtræder i det kalenderår, hvor barnet fylder 4 år, er baggrunden bl.a., at det har vist sig ved de eksisterende § 4 a-tilbud, at mange af de meget unge børn har behov for omsorgskrævende foranstaltninger. Disse behov kan vanskeligt opfyldes i forbindelse med de målrettede aktiviteter i tilbudene.

Der er imidlertid intet til hinder for, at tilbudene efter kommunens beslutning fortsat som forudsat efter den hidtidige bestemmelse kan være åbne for børn fra 3 års-alderen. Der kan eventuelt foretages en konkret vurdering af, om barnet har de aldersmæssige forudsætninger for at deltage i tilbudet.

Til nr. 2

Ad stk. 3. Tilbudene omfatter børn, der ikke er optaget i daginstitutioner. Behovet for at oprette tilbud i folkeskoleregi afhænger således af, hvor stor en andel af de tosprogede børn der er optaget i daginstitutioner.

Tilbudene kan maksimalt omfatte et tidsrum af 2 år. Det forudsættes, at børnene får mulighed for at deltage i hele tiden frem til påbegyndelsen af skolegangen, hvis de har behov herfor. Det afhænger af barnets alder og udvikling, herunder i sproglig henseende, hvor længe barnet har behov for at deltage. Hvis det skønnes, at et barn under forløbet har tilegnet sig tilstrækkeligt kendskab til dansk, vil man kunne råde foræl-

drene til i stedet at søge barnet optaget i en daginstitution.

Det forudsættes, at børnene, så snart som det er muligt, overføres til børnehaveklasse, hvor de kan deltage i aktiviteter sammen med børn, der har dansk som modersmål. Forud for det skoleår, hvor et barn tidligst vil kunne optages i børnehaveklasse, jf. folkeskolens § 37, stk. 2, skal der derfor tages stilling til, hvorvidt barnet – ud fra en vurdering af bl.a. dets sproglige udvikling – vil kunne deltage i undervisningen i en børnehaveklasse med henblik på at kunne gå i 1. klasse året efter.

Baggrunden for, at de sprogstimulerende aktiviteter ifølge forslaget skal omfatte 15 timer, er, at tilbudene må have et tilstrækkeligt omfang for at kunne få den ønskede effekt. Når det samtidig er fastsat, at timetallet ikke må overstige 15, skyldes det, at de gratis folkeskoletilbud ikke må indebære en konkurrence i forhold til de forældrebetalte daginstitutionstilbud. Det gældende timetalsmaksimum på 3 timer om dagen er i forslaget ændret til 15 timer om ugen for at give kommunerne flere løsningsmuligheder, der kan afpasses efter de stedlige forhold.

Det er afgørende, at pædagogerne har mulighed for at følge det enkelte barns sproglige udvikling og tilrettelægge aktiviteterne under hensyn til det enkelte barns behov.

Det afgøres af kommunalbestyrelserne, hvorledes tilbudene nærmere organiseres. Det vil fx kunne ske i form af førbørnehaveklasser eller pædagogiske legestuer. Ordningen vil kunne placeres på en skole eller andetsteds og henlægges under en distriktsskoles ledelse, eller der kan etableres en særlig ledelse for førskoletilbudene. Tilbudene for børn, der ikke er optaget i daginstitutioner, kan endvidere efter aftale med de sociale myndigheder placeres i en daginstitutions lokaler, hvor forholdene tillader det. Udgifterne afholdes i alle tilfælde af folkeskolen.

Ad stk. 4. Baggrunden for den foreslåede bestemmelse om særlig støtte til tosprogede børn i daginstitutioner er, at det ikke er alle tosprogede børn, der tilegner sig dansk i tilstrækkeligt omfang ved at deltage i de almindelige aktiviteter i daginstitutioner. Det kan navnlig være tilfældet, hvis der i den pågældende daginstitution er en stor andel tosprogede børn.

Skønnes det, at et barn har behov for særlig støtte, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at en sådan støtte iværksættes. Det vil f.eks. kunne ske ved, at der til institutionen i en periode knyttes ekstra pædagoger med særligt kendskab til tosprogede børn, f.eks. tosprogede pædagoger. Støtten gives således i tilknyt-

ning til de øvrige aktiviteter i institutionen. Man vil dog også i en periode kunne henvise de pågældende børn til § 4 a tilbud, som i øvrigt er etableret for tosprogede, der ikke går i daginstitutioner, jf. det foreslåede stk. 4.

Varighed og timetal fastsættes af de kommunale skolemyndigheder ud fra børnenes behov. Omfanget af støtten må antages normalt at være mindre for disse børn, idet deres sproglige udvikling tillige fremmes ved de almindelige aktiviteter i institutionen.

Det vil normalt være de pædagoger, der har ansvaret for et barn, der afgiver indstilling om en undersøgelse af barnets behov for særlig støtte til at fremme den sproglige udvikling. Forældrene kan dog også fremsætte ønske om en sådan undersøgelse.

I nogle kommuner giver man alle børn i førskolealderen - både tosprogede og børn, der har dansk som modersmål - tilbud om en undersøgelse af den sproglige udvikling, og man vil herved kunne konstatere, hvilke børn der har behov for særlig støtte.

Hjemmelen til at etablere en målrettet indsats med henblik på tosprogede børns tilegnelse af dansk fremgår af den foreslåede bestemmelse både for børn, der er optaget i daginstitutioner, og for børn, der ikke er optaget i daginstitutioner. Det svarer til, at hjemmelen til at etablere specialpædagogisk bistand for børn i førskolealderen er indeholdt i folkeskolelovens § 4, også selv om bistanden udføres i forbindelse med barnets ophold i f.eks. en børnehave.

Den særlige støtte udføres som udgangspunkt af folkeskolen og af pædagoger m.v., der er ansat i folkeskolen.

Den foreslåede bestemmelse i sidste pkt. giver imidlertid hjemmel til, at der efter kommunalbestyrelsens beslutning kan indgås aftale om, at støtten på nærmere angivne vilkår udføres af daginstitutioner.

Ad stk. 5. Det forudsættes, at orienteringen bl.a. gives i form af opsøgende arbejde. Det kan fx ske i forbindelse med sundhedsplejerskernes besøg i hjemmene. Orienteringen må endvidere gives på forældrenes eget sprog eventuelt således, at tosprogede medarbejdere medvirker i et opsøgende arbejde.

Kommunerne skal i den forbindelse gøre forældrene opmærksomme på, at hvis eleverne ikke har tilegnet sig dansk i førskolealderen, kan skolestarten blive vanskelig for eleverne. Det kan medføre, at eleverne om nødvendigt bliver henvist til undervisning i en modtagelsesklasse.

Til nr. 3

Det er ønskeligt, at der til tilbudene knyttes tospro-

gede pædagoger, der forstår børnenes sprog og deres kulturelle baggrund. Der kan også anvendes tosprogede pædagogmedhjælpere, herunder sådanne som har gennemgået den pædagogiske grunduddannelse.

Til § 2

ad stk. 1

Ikrafttrædelsestidspunktet for den foreslåede forpligtelse for kommunerne er af hensyn til den kommunale planlægning fastsat til 1. august 1999. Det forudsættes, at den påbegyndte udbygning af tilbudene i henhold til den nugældende bestemmelse i § 4 a fort-

sætter i skoleåret 1998/99. Der er ikke noget til hinder for, at der kan oprettes nye tilbud i løbet af skoleåret.

ad stk. 2

Redegørelsen skal vedrøre erfaringer, der er indhøstet i en 3-årig periode bl.a. med hensyn til tilslutningen til tilbudene og deres virkning på de tosprogede børns sproglige udvikling. Også forholdet mellem folkeskolens og daginstitutionernes indsats på området skal indgå i redegørelsen. Hensigten med redegørelsen er bl.a. at tilvejebringe et grundlag for en vurdering af, hvorvidt der til den tid bør foretages ændringer i bestemmelserne.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 4 a, stk. 1, affattes således:

»Der skal tilbydes tosprogede børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, støtte til fremme af den sproglige udvikling med henblik på tilegnelse af dansk, hvis de efter en sagkyndig vurdering har behov herfor. Tilbudet omfatter aktiviteter, der er egnet til at stimulere børnenes sproglige udvikling.«

2. I § 4 a indsættes som stk. 3, 4 og 5:

»Stk. 3. For tosprogede børn, der ikke er optaget i en daginstitution, etableres der særlige sprogstimulerings tilbud i 15 timer om ugen. Tilbudet skal gives senest den 1. august i det kalenderår, hvor barnet fylder 4 år.

Stk. 4. For tosprogede børn, der er optaget i en daginstitution, tilbydes der særlig støtte, hvis det skønnes, at børnenes sproglige udvikling ikke i tilstrækkelig grad kan fremmes inden for institutionens egne pædagogiske muligheder. Tilbudet gives senest, når barnet fylder 4 år. Omfanget af støtten fastsættes ud fra en konkret vurdering. Støtten gives af de kommunale skolemyndigheder, men kommunalbestyrelsen kan bestemme, at støtten udføres af daginstitutioner på nærmere angivne vilkår.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen orienterer forældrene om tilbudene i henhold til stk. 3, om

daginstitutionstilbud og om betydningen af, at børnene modtager tilbudene.«

§ 4 a. Der kan tilbydes tosprogede børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, støtte til fremme af den sproglige udvikling med henblik på, at børnene tilegner sig dansk. Støtten kan gives i op til 3 daglige timer.

Stk. 2. Ved tosprogede børn forstås børn, der har et andet modersmål end dansk, og som først ved kontakt med det omgivende samfund, eventuelt gennem skolens undervisning, lærer dansk.

3. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. Aktiviteterne i førskoletilbud efter § 4 a, stk. 3 og 4, varetages af pædagoger, der har uddannelse vedrørende tosprogede børn, eller som på anden måde har kvalificeret sig til opgaven. Aktiviteterne kan forestås af lærere med tilsvarende forudsætninger, hvis der ikke findes pædagoger med disse forudsætninger.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. august 1999.

Stk. 2. I folketingsåret 2002-03 fremsætter undervisningsministeren en redegørelse om erfaringerne vedrørende tilbudene i henhold til § 4 a.

Skriftlig fremsættelse (16. april 1998)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at genfremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen (Forstærket integration af børn af flygtninge og indvandrere).

(Lovforslag nr. L 65).

Lovforslaget, der har sin baggrund i regeringens handlingsplan om en forstærket integration af flygtninge og indvandrere, blev oprindeligt fremsat af daværende undervisningsminister Ole Vig Jensen den 21. januar 1998, jf. Folketings-tidende 1997-98, 1. samling, s. 3137 og 3986-3991. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet, inden der blev udskrevet folketingsvalg.

Lovforslaget genfremsættes hermed.

For at børn af flygtninge og indvandrere kan blive integreret her i landet med samme muligheder og forpligtelser som andre borgere, er det en forudsætning, at de får en skolegang på linje med andre elever. Mange børn af flygtninge og indvandrere har imidlertid ikke tilstrækkeligt kendskab til dansk, når de starter i skolen. Det gælder også for mange af de børn, som er født og opvokset her i landet. Eleverne kan derfor ikke straks deltage i skolens almindelige undervisning, men må henvises til særlig undervisning i dansk som andetsprog i modtagelsesklasser eller lignende. Først efter op til 2 års forløb er de i stand til at deltage i klassens almindelige undervisning. Det kan give de tosprogede elever et efterslæb i forhold til øvrige elever, som det kan være vanskeligt at indhente senere.

Lovforslaget går ud på at fastsætte en forpligtelse for kommunerne til at etablere særlige sprogstimulerings tilbud, hvor tosprogede børn, der har behov herfor, kan lære dansk allerede fra 3-4-års alderen. Hvis børnene deltager i sådanne

tilbud, vil de herefter normalt have de sproglige forsættninger for at kunne deltage i den almindelige undervisning, når de starter i børnehaveklassen eller i 1. klasse, selv om de dog ofte vil have behov for en vis støtte i dansk gennem skoleforløbet.

Sprogstimulerings tilbud af den nævnte karakter er allerede oprettet i mange kommuner på grundlag af den hidtidige bestemmelse i folkeskolelovens § 4 a. Bestemmelsen, der blev indsat ved lov nr. 413 af 22. maj 1996 (Indsats for tosprogede børn m.v.), giver kommunerne mulighed for at oprette de nævnte tilbud. Det foreløbige indtryk af effekten af de allerede etablerede tilbud går ud på, at ordningerne har haft den ønskede effekt under forudsætning af, at standarden, varigheden og timetal i tilbudene har været tilstrækkelig.

Gennemføres lovforslaget, sikres det, at de nævnte tilbud oprettes overalt, hvor der er behov herfor. Det sikres samtidig, at tilbudene kommer til at omfatte 15 timer om ugen. I lovforslaget forudsættes det desuden, at de pædagoger, der forestår aktiviteterne, får mulighed for for at følge det enkelte barns udvikling og for at tilrettelægge aktiviteter under hensyn hertil.

Lovforslaget sigter i første række på de tosprogede børn, der ikke er optaget i daginstitutioner. Det er erfaringsmæssigt disse børn, der har de største sproglige problemer, når de starter i skolen. Der skal for denne gruppe af børn oprettes særlige tilbud i folkeskoleregiet. Hvordan tilbudene nærmere skal organiseres, er overladt til kommunernes afgørelse.

Lovforslaget indeholder dog også en forpligtelse til at tilbyde særlig støtte til børn, der er optaget i daginstitutioner, hvis det skønnes, at der er behov herfor. Det kan f.eks. vær aktuelt, hvis der er mange tosprogede børn i en institution. Omfanget af støtten vil sædvanligvis være min-

dre, idet børnenes sproglige udvikling tillige fremmes ved de almindelige aktiviteter i børnehaven m.v. Som udgangspunkt er det folkeskolen, der skal yde en sådan særlig støtte, der har karakter af en målrettet indsats med henblik på at lære børnene dansk. Det er dog fastsat i forslaget, at kommunen på nærmere angivne vilkår kan overlade det til daginstitutionerne at yde den nævnte støtte. Udgiften til en sådan særlig støtte afholdes dog altid af folkeskolen.

Der er i forbindelse med genfremsættelsen foretaget visse ændringer i forhold til det tidligere lovforslag L 162. Ændringerne består navnlig i, at der på grundlag af Socialministeriets høringssvar er indsat en bestemmelse om, at undervisningsministeren, 3 år efter af bestemmel-

sen er trådt i kraft, giver Folketinget en redegørelse om erfaringerne vedrørende sprogstimuleringsstilbudene, derunder om forholdet mellem folkeskolens og daginstitutionernes indsats på området. Bl.a. af hensyn til finansieringen er den foreslåede kommunale forpligtelse fastsat til at indtræde den 1. august i det kalenderår, hvor børnene fylder 4 år, mens forpligtelsen efter det oprindelige forslag indtrådte den 1. august for børn, der på det tidspunkt var fyldt 3 år.

Herudover er der foretaget en række redaktionelle ændringer.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.